

[Ragnhild Andersen.]

minister, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, som var partiets ordfører og vendte sig mod den ændring, der blev foreslået af venstregeringen. Socialdemokratiet stillede dengang et ændringsforslag, som bibeholdt den gamle bestemmelse, og herom var vi kommunister og socialdemokraterne enige. Jeg vil mene, at den grænse må vi have ændret i denne omgang, når vi nu igen behandler et forslag om ændringer i loven om offentlig forsorg.

En anden ting, som også trænger til at rettes i denne lov, er bestemmelserne om skolebespisning, der omtales i §§ 285—288. Den blotte læsning af disse paragraffer gør en klar over, at tiden er løbet fra dem. Der tales her om visse foreninger, som kan få kommunal støtte, hvis de arrangerer skolebespisning for børnene. Udviklingen er heldigvis gået i den retning, at kommunerne i dag i langt højere grad etablerer skolebespisning for børnene. Det ærede medlem af mit parti fru Alvilda Larsen har forleden dag stillet et spørgsmål til socialministeren angående skolebespisning i forbindelse med de udgifter, der derigennem er påført kommunerne. Jeg mener, at man ikke bare bør rette de gamle udtryksformer i lov om offentlig forsorg, men at man også må se at nå frem til en større ydelse fra statens side, således at man ikke skal opleve, at visse kommuner bliver tilbageholdne i henseende til at etablere skolebespisning af hensyn til de penge, det koster. Skolebespisningen er af så overordentlig stor samfundsmæssig værdi, at jeg ikke synes, man kan ændre disse bestemmelser for tidligt.

Når jeg foreslår en ændring af § 297, således at man hæver det „loft“, der her er lagt, til invaliderentens højde, er det — som jeg allerede har sagt —, fordi denne lovgivning omfatter meget vanskeligt stillede hjem. Hvis nogen skulle være i tvivl om, at der er nød og savn tilstede, ikke mindst blandt dem, der ikke har andre veje at gå end til de sociale udvalg og socialkontoret, så føres der jo i disse dage en overbevisende pressereportage i bladene, som fortæller om, hvilken nød og elendighed der er. Een gang om året, i julemåneden, tager de borgerlige blade sig for at skildre nøden og elendigheden for at samle ind til et julemåltid eller en lille pakke for at sige — som det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen sagde her — „glædelig jul“. Det er jo imidlertid sådan, at disse mennesker skal hjælpes, ikke blot een gang om året, men hele året gennem lov om offentlig forsorg, og derfor er det min opfattelse — som allerede nævnt —, at vi

må foretage yderligere ændringer i § 297. Jeg opfordrer til, at man, inden lovforslaget kommer til anden behandling, forbedrer det på de områder, jeg her har nævnt; ellers nøder man os til at stille ændringsforslag på disse punkter.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis støtte til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den velvillige tilslutning, som lovforslaget har fået fra samtlige ordføreres side.

Det ærede medlem hr. Sønderup spurgte mig, om det tal, vi har nævnt, 25, nu også er det rigtige. Vi har gjort visse beregninger over det i socialministeriet, og vi mener, at når det er sådan, at kommunalbestyrelserne, hvis de har et mindre antal end 25, der oppebærer kommunehjælp, har mulighed for at henvende sig til amtet og få tilslutning til udbetalinger udover de 15 pct., som vi nu foreslår, kan det bære — og det håber vi altså, det vil kunne.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen rejste forskellige problemer, og jeg vil i den anledning sige, at jeg skal gerne tage dem op til overvejelse, også med henblik på eventuelle ændringer på de punkter, det ærede medlem nævnte.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen spurgte mig om muligheden for eventuelt at eftergive kommunehjælp. I den anledning vil jeg gerne sige, at der for mig også melder sig et andet spørgsmål, nemlig hvorvidt det er rimeligt, at personer, som har modtaget kommunehjælp, i visse tilfælde taber valget. Også dette er et problem, som vi her på rigsdagen må se på, og det er derfor efter min opfattelse nødvendigt, at vi inden ret længe vender tilbage både til det spørgsmål, som det ærede medlem nævnte om eventuel eftergivelse af kommunehjælpen, og til spørgsmålet om valgretsfortabelse, og jeg håber, vi kan gøre det allerede i indeværende rigsdagssamling. Jeg henstiller til det ærede medlem ikke at rejse yderligere spørgsmål i forbindelse med dette lovforslag. Det er jo sådan, at vi nu har forhøjet grænsen for det, der kan udbetales i kommunehjælp, med de 7,5 pct., jeg nævnte. Dertil kommer, at vi nu forhøjer rådighedsbeløbet fra 10 til 15 pct., og jeg tror, dette vil være i stand til at bære.

Hvad angår det andet spørgsmål, det ærede medlem var inde på, nemlig skolebespisningen, tror jeg i og for sig ikke, der er noget i vejen med de nugældende bestemmelser. I forrige rigsdagssamling rette-